

'Niet haar schuld en ook niet van God'

DOOR SILVAN SCHOONHOVEN
VERVOLG VAN VOORPAGINA

LEIDERDORP - Voorganger Jan Zijlstra toont zich niet onder de indruk van de terugval van Leny van Baak, die zondag wonderbaarlijk leek te zijn genezen tijdens de genezingsdienst.

„Genezing ontvangen is één, genezen blijven is twee”, verklaart de pastor. Ook bij de 13-jarige Leonie Verhoef uit Noordeeloos (eveneens dystrofiepatiënt) kwamen de klachten terug nadat ze in Leiderdorp was genezen. Zijlstra: „Ik heb haar gebeld, ze is opnieuw naar een gebedsdienst gekomen en nu is de pijn definitief weg.”

Niet altijd is een genezing onherroepelijk, legt de voorganger uit. „Ik heb al van alles meege maakt. Er was hier eens een man die werd genezen. Ik zei nog tegen hem: het is wel belangrijk dat je voortaan God dient en er serieus mee omgaat. Maar hij ging gewoon verder met zijn oude, zondige leven. Hij werd zieker dan ooit. Dan is het moeilijk om weer terug te keren.”

Is het dan de schuld van de zieke als de genezing niet beklijft? „Nee”, zegt Zijlstra, „het is niet aan jezelf te wijten. Je kunt in een zwakke situatie zitten. Nee, ik ga niet met de vinger naar die mevrouw wijzen. En God geef ik

ook niet de schuld.”

Behalve de genezing van Van Baak speelde zich zondag in de kerk nog een opvallend tafereel af. Een vrouw van Afrikaanse afkomst vertoonde alle tekenen van bezetenheid door wat Zijlstra een 'onreine geest' noemde. De vrouw gromde, loeide en de demon die zich klaarblijkelijk in haar had gevestigd, liet weten dat hij weigerde uit zijn gastvrouw te vertrekken. Krachtig en aanhoudend gebed van de voorganger en het duizendkoppige publiek leken hem niet van mening te doen veranderen. Na een kwartier werd de vrouw van het podium afgevoerd en was het de beurt aan een volgende patiënt. Heeft de Levensstroom in dit geval wel voldoende nazorg geleverd, bij een vrouw bij wie gebed geen verlichting bracht?

Zijlstra: „Toen we daar op het podium stonden, voelde ik aan het einde wel dat er een soort bevrijding over haar kwam, al was dat misschien niet zo goed zichtbaar. Maar ik kan niet uren blijven bidden als er nog achthonderd andere mensen staan te wachten. Nu al waren we pas om één uur 's nachts klaar, anders had het tot de volgende ochtend geduurd. Ik hoorde wel dat er inmiddels een stuk rust over haar is gekomen.”